

Göknil Özkök BÖCEK ORKESTRASININ MUHTEŞEM SINIFI

2

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

5- basım

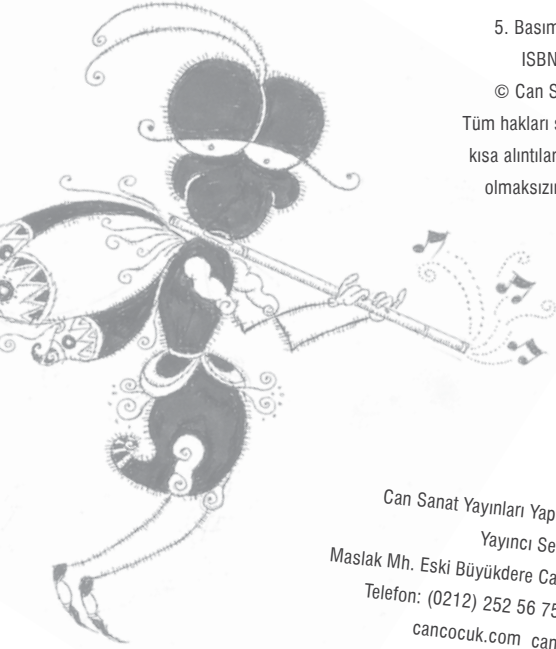

Göknil Genç
BÖCEK ORKESTRASININ
MUHTEŞEM SINIFI

2

Resimleyen: Mustafa Delioğlu

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Ebru Akkaş
Son Okuma: Egem Atik
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2014

5. Basım: 2000 adet, Şubat 2024

ISBN 978-975-07-2180-9

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2014

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Vizyon Basımevi Kâğıtçılık Matbaacılık
ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 52098
Adres: Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z
Beylikdüzü - İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

Göknil Özkök

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BACH YÜRÜRKEN

BEETHOVEN MÜZİĞİN OZANI

BÖCEK ORKESTRASININ
MUHTEŞEM SINIFI 1

BÖCEK ORKESTRASININ
MUHTEŞEM TURNESİ

CHOPIN KÜLE DÖNÜŞEN KALP

ÇOK EVİN YOK KEDİSİ

DEĞİRMENCİ İLE BAYKUŞ

EMEKLİ VAGON

GÜN BEY'İN PENCERESİ

İNCİ'NİN KİTABI

KÜÇÜK KIRMIZI DÜĞME

SIHİRLİ MOZART

İstanbul'da doğan Göknil Özkök, 1989'da İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda başladığı viyola eğitimini 1999'da tamamladı. Mezun olduğu yıl katıldığı Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası'ndaki görevini 2012'ye dek sürdürdü. Almanya'da başlayan yüksek lisans eğitimini MSGSÜ Devlet Konservatuvarı'nda tamamladıktan sonra, aynı konservatuvarda öğretim görevlisi olarak viyola eğitimliğine başladı. 1997'den bu yana yurt içi ve yurt dışında resital, oda müziği ve orkestra konserleri vermeyi sürdürüyor. Edebiyata küçük yaşta, gazeteci-yazar olan dedesi sayesinde adım atan Özkök, ilkokul yıllarından itibaren yazdığı çeşitli hikâyeler, denemeler ve kısa oyunların ardından, ilk biyografik romanı *Sihirli Mozart*'la yazın yaşamına başladı. Aynı kitaptan oyunlaştırdığı *Mozart Küçük Dâhi: Gençlik Müzikali*, İstanbul Devlet Opera ve Balesi'nin 2013-2014 sezonunda sahnelendi. Klasik müzik bestecilerinin yaşamlarını konu alan biyografik romanlarının dışında ilk okuma kitapları da yazan Özkök, konserler vermeye ve MSGSÜ Devlet Konservatuvarı'ndaki viyola eğitimliğine devam ediyor. Kızı Yaz'la İstanbul'da yaşayan yazar, farklı yaş grupları için yeni öyküler, romanlar kaleme alıyor.

BÖCEK ORKESTRASININ MUHTEŞEM SINIFI

2

İçindekiler

- Üflemeli, Vurmalı Çalgılar ve Bir de Sürpriz Var!, 7
Obur Tırtıl'ın Tombik Flütü, 11
Obua'nın Parlak Nefesi, 17
Çöl Çekirgesi'nin Süper Klarneti, 27
(BBB) Yani; Bir Bilge Büyükbaba, 37
Fanfar, 45
Orkestra Şefi Ne Çalar?, 59
Müziğin Nabzı, 61
Gökyüzünden Yeryüzüne, 73
Öğrenin, 83
Dinleyin, 86

Üflemeli, Vurmalı Çalgılar ve Bir de Sürpriz Var!

“Çocuklar o haftanın sonunda dört yaylı çalgıyı da öğrendiler. Bu sınıfta olmayı sevdiiler ve çok eğlendiler. Sizin de yapmanız gereken bu. Söylediğim gibi: Eğlenin ve sizi merakla dinleyen ufacıklara bildiğiniz her şeyi öğretin.”

İşçi Karınca yaylı çalgıların sözcüsü olarak tüm üflemeli ve vurmalı çalgılara önceki haftayı anlatıyordu ki gözleri aniden toplantı masasının karşı ucunda bir noktaya takıldı.

Riri, İşçi Karınca'ya konuşması için teşekkür ederken derinden gelen bir ses tüm dikkatleri o yöne çekti.

“Immm, nefiss, immm, nefis, nefis, nefffffiss...”

Önce tüm antenler sağa sola oynadı, dönebilen gözler, renkli bilyeler gibi fır döndü. Bu sesin kime ait olduğu değildi merak konusu. Asıl soru, yine neresi tırtıklanıp yeniyordu?

“Yine mi? Sen, sen nereyi yiyorsun?” diyerek fırladı İşçi Karınca yerinden. Diğer böcekler bacaklarına yapışıp onu yerine oturtular.

Obur Tırtıl toplantı masasının örtüsünü oturduğu kenardan yemeye başlamış, kendinden geçmiş bir halde, artık tırtıldan başka her şeye benzeyen koca gövdesiyle bir hayalet gibi hissettirmeden masanın ortasına kadar gelmişti.

İşçi Karınca söylenirken gülen birkaç böcek de İşçi Karınca'nın öfkesinden paylarını aldılar:

“Gülmeyin! Bu ciddi bir konu. Gülmeyin! Başarıyla sürdürmeye çalıştığımız müzik sınıfımız için ciddi endişelerim var artık, haberiniz olsun! Bu tırtıl bey! Yani tırtıl arkadaşımız ya da aman her neyse... ŞİŞKOOOO!”

Kendini tutamayan İşçi Karınca'yı sakinleştirmek için Riri söze girdi:

“Bakın arkadaşlar, hepimiz yaşamak için kendi doğamızın gerektirdiği gibi davranıyoruz. Birbirimize karşı biraz daha anlayışlı ve saygılı ols...”

“Tabii Riri, bu çok çok çok sevgili dostumuz obur ve şişman ve gözü dönmüş ve...”

“Şşşşş, lütfen,” diye yine araya girdi Riri. “Sonradan üzüleceğimiz sözler kullanmayalım birbirimize karşı.”

“Ve, ve bu doğası gereği durmadan ama durmadan, hiiiiiiç durmadan yiyen arkadaşımızın sınıf için

bir tehlike oluşturduğunu düşünüyorum. Haberiniz olsun!”

“Tehlike mi? Nasıl yani?” diye sordu Klarnetçi Çöl Çekirgesi.

“Anlatayım efendim. Bu karşı konulmaz yeme isteğiyle yanıp tutuşan arkadaşımız, sınıfa gelen minik, minicik öğrencilerimizi bir günlüğüne bile olsa emanet edeceğimiz kişi. Öyle değil mi?”

“Evet.”

“Zamanında kendi flütünü bile yemiş olan bu böceğe nasıl güvenirsiniz? Çocukların yanlarında getirdiği atıştırma malzemelerine göz diker, sonra onları bir güzel yer, sonra dayanamaz, o minicik böceklerin çantalarını, defterlerini... Sonra duramazsa... Çocukları yer! Skandal olur bu! Skandal!”

Riri ön bacağına alnına dayamış, başı masaya eğik bir halde İşçi Karınca'nın bu yersiz çıkışı için üzülüyordu.

Obur Tırtıl bu sözlere çok bozuldu. Ağzındaki lokmayı çarçabuk yutup:

“Sus artık! Yeter! Yakında göremeyeceksiniz beni. Kurtulacaksınız benden! Kozama gireceğim ve harika bir kelebek olarak çıkacağım oradan,” dedi.

“Ne!” diye çıkıştı oturduğu yerden İşçi Karınca. “Kelebek olacakmış. Fil çıkacak o kozadan, FİLLL!”

Tespiböceği yanında oturan Geyikböceği'ne doğru eğilerek:

“İşçi Karınca işini fazlasıyla önemsiyor,” dedi. “Haklı ama herkesi de olduğu gibi kabul etmek gerek değil mi, cicim?”

Masadakiler İşçi Karınca’yı ve Obur Tırtıl’ı bir kenara çekip iki arkadaşın arasını düzelttiler. Sonu tatsız biten bir toplantı olsa da, Böcek Orkestrası, “Üflemeli, Vurmalı Çalgılar ve Bir de Sürpriz Var!” sınıfı için yeni öğretmenleriyle yepyeni serüven dolu bir haftaya hazırdı.

Obur Tırtıl'ın Tombik Flütü

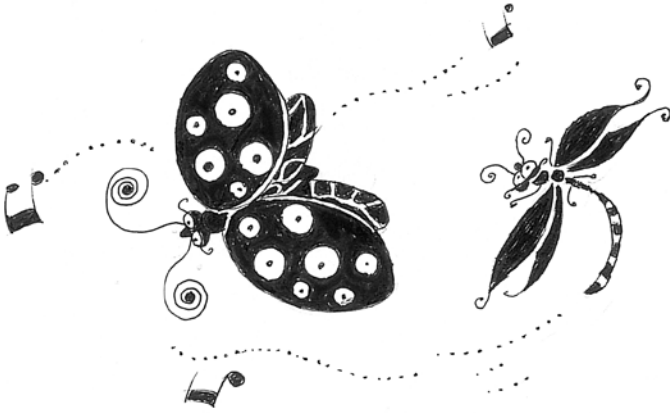
Güzel mi güzel, güneş sarısı bir günde başladı sınıfın ikinci haftası. Sınıf önceki haftadan daha kalabalıktı. Üstelik ellerinde çalgılarıyla gelenler bile vardı.

Riri, bu küçücük böceklerin yaşamlarına müzikle en büyük zenginliği kazandırdığını ve bunun onlar için önemli bir şey olduğunu düşünüyordu.

Kulaklarından giren tek bir notanın zihinlerine yüzlerce pencere açıp gözlerinden içeriye dünyanın ve yaşamın güzelliklerini alabilmelerini sağladığı için mutluydu.

Obur Tırtıl o sabah kendini çok ama çok güçsüz hissetse de sınıfın ilk dersi için tam zamanında oradaydı.

Minik çakıllar üzerinde kaygan ve yayvan sarımsı bedenini sürüyerek küçük öğrencilerinin karşısına

geçti. Halsiz görünüyordu ve oldukça irileşmişti. Gövdesi o kadar büyümüşü ki ön iki bacağıyla tuttuğu flüt dev bir kaktüsün dikenini andırıyordu.

“Sevgili küçükler...” diye söze başladı.

İşçi Karınca, “Hepiniz pek lezzetli görünüyorsunuz,” diye tamamladı titrek bir sesle Obur Tırtıl’ın sözlerini.

“Sınıfımıza hoş geldiniz. Ben Böcekistan Senfoni Orkestrası’nın solo flütü Tırtıl.”

Sınıf coşkuyla alkışladı. Obur Tırtıl çok duygulanmıştı.

“Bugün burada sizlerle olmak beni çok mutlu etti. Sizlere kendi çalgımı tanıtmak, onunla olan ilişkiyi anlatmak benim için büyük keyif olacak.”

İşçi Karınca, “Hımm, hiç fena başlamadı, değil mi?” dedi fısıltıyla Riri’ye.

Riri yeni haftanın heyecanını hâlâ üzerinden atamamıştı. Dikkatle Obur Tırtıl'ı dinliyordu.

Obur Tırtıl, küçük podyumun üzerine çıktı. Ön iki bacağına havaya doğru kaldırıp flütü dudaklarının üzerine yerleştirdi. Bir bacağı önden diğer bacağı arkadan tutacak biçimde gövdesinin sağ tarafına doğru uzayan ince silindirik biçimindeki çalgısını çalmaya başladı. Küçük böcekler çıt çıkarmıyor ama meraktan da yerlerinde duramıyorlardı.

Ses, güzel sesli bir kuşu andırıyordu. Böcekçikler dikkatle dinlediler çalan ezgiyi. Kimi gözlerini kapadı, kimi düşlere daldı. Ama hepsinin düşüncesi aynıydı: Sesi tıpatıp kuş sesini andıran, kıvrak, neşeli ve becerikli bu çalgıyı çalmak müthiş keyifli olmalıydı. Bir o kadar da zor. Görünüşü bir böceği yanıltacak kadar basitti. Çalması görüldüğü kadar kolay mıydı? Şimdi bunu öğreneceklerdi.

Obur Tırtıl son notaları da çalıp çalgısını dudaklarından ayırır ayırmaz bir alkış fırtınası daha koptu.

Çocuklar bayılmıştı bu müziğe. Obur Tırtıl bu ilgi karşısında hazırlıksız yakalanmıştı.

Heyecanlandı, titredi, bacağı bacağına dolaştı, ne yapacağını bilemedi. Sahneden indi.

İşçi Karınca ve Riri onu sınıftan çıkmadan yakaladılar.

“Hey, dur. Nereye? Dersin henüz bitmedi,” dedi Riri.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Göknil Özkök

BÖCEK ORKESTRASININ MUHTEŞEM SINIFI

2

Herkes sınıfa!

Böcekistan'ın müziğe ve öğrenmeye doyamayan yavru böcekleri her derste farklı bir enstrüman tanımaya devam ediyor. Bu kez de programlarında üflemeli ve vurmali çalgılar var.